

РЕШЕНИЕ

№ 6088

гр. София, 26.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43
състав**, в публично заседание на 06.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **4492** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 156 от Данъчно – осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на Т. Г. К. с адрес [населено място], [жк], [жилищен адрес] срещу Ревизионен акт № Р – 22220319004444 – 091 – 001/19.11.2020г., издаден от М. Й. С., на длъжност началник сектор „Ревизии“, възложила ревизията и Е. М. Н., на длъжност главен инспектор по приходите, ръководител на ревизията, мълчаливо потвърден от директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП– С..

С ревизионния акт са установени задължения на жалбоподателя по ЗДФЛ, ЗЗО, КСО за 2017г. и 2018г. и по ЗДДС за м. 01 – 10.2018г. общо в размер на 73 855.18 лева главница и 17 436.29 лева лихви.

С жалбата се иска отмяна на ревизионния акт като незаконосъобразен поради противоречие с материалния закон и процесуалните правила. Правят се възражения, че няма предпоставки по чл. 122, ал.1, т. 2 от ДОПК- „данни за укрити приходи и доходи“ за провеждане на ревизионното производство и облагане по специалния ред. Жалбоподателят оспорва началното салдо за 2017г. в размер на 14.71 лева, което счита, че следва да бъде признато в размер на 5000 лева. Основното възражение е че получените суми по наложените платежи, съгласно РКО с посочен клиент [фирма] не са доходи на жалбоподателя. От 28.12.2017г. управител на дружеството е А. В. В.. Т. Г. К. не е извършвал търговска дейност от името на [фирма], не е поддържал търговска дейност от интернет магазин, не е изпращал

пратки чрез лицензирани куриерски фирми, не е получавал наложени платежи. Не е подписал договора от 02.10.2017г. със [фирма], не се е подписвал под РКО с посочен клиент [фирма], потвърдено със заключението по графологична експертиза от 10.12.2019г. Съмненията за укрити приходи или доходи, основание за облагане по особения ред не са доказани по безспорен начин, което е в тежест на приходната администрация. В хода на съдебното производство доводите се поддържат от адв.Б.. Претендира разноски в размер на платената държавна такса.

Ответникът – директорът на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С., чрез упълномощения си процесуален представител прави искане за отхвърляне на жалбата като неоснователна и недоказана по съображенията, изложени в ревизионния акт и ревизионния доклад. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след преценка на доводите на страните и въз основа на доказателствата по делото, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Ревизията е възложена със ЗВР № Р – 22220319004444 – 020 – 001/10.07.2019г., изменена със ЗВР от 14.10.2019г. и от 08.11.2019г., издадени от М. Й. С., на длъжност началник сектор „Ревизии“, оправомощена със Заповед № РД – 01 – 818/10.05.2019г. на и.д. директора на ТД на НАП – С.. Предмет на ревизионното производство за задължения на Т. Г. К. по ЗДДФЛ, ЗЗО и КСО за 2017г. и 2018г. и по ЗДДС за данъчни периоди от 29.12.2017г. до 31.10.2018г.

За резултатите от ревизията е съставен ревизионен доклад Р – 22220319004444 – 092 – 001/19.02.2020г.

Срещу ревизионния доклад е подадено възражение с вх. № 59 – 00 – 904#23/07.10.2020г., отхвърлено като неоснователно.

Издаден е Ревизионен акт № Р – 22220319004444 – 091 – 001/19.11.2020г. от М. Й. С., на длъжност началник сектор „Ревизии“, възложила ревизията и Е. М. Н., на длъжност главен инспектор по приходите, ръководител на ревизията. С ревизионния акт са установени задължения на Т. Г. К. по ЗДДФЛ, ЗЗО, КСО за 2017г. и 2018г. и по ЗДДС за м.01 – 10.2018г. общо в размер на 73 855.18 лева главница и 17 436.29 лева лихви.

Ревизионният акт е обжалван пред директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С., мълчаливо потвърден в хипотезата на чл. 156, ал. 4 от ДОПК.

От правна страна: подадената жалба е процесуално допустима, в срок, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, от надлежна страна.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Ревизионният акт е издаден от компетентни органи, от възложителя на ревизията, оправомощен със Заповед № РД – 01 – 818/10.05.2019г. на и.д.директора на ТД на НАП – С. и от ръководителя на ревизията, вписан в ЗВР №Р – 22220319004444 – 020 – 001/10.07.2019г., изменена със ЗВР от 14.10.2019г. и от 08.11.2019г., издадени от М. Й. С., на длъжност началник сектор „Ревизии“.

Спазени са изискванията за форма на акта по чл. 120 от ДОПК, ревизионният доклад е неразделна част от ревизионния акт по силата на чл. 120, ал. 2 от ДОПК.

В хода на производството обаче са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, довели до неправилно приложение на материалния закон, основания за отмяна на ревизионния акт по чл. 160, ал. 2, предл. 3 и 4 от ДОПК.

Ревизионното производство неправилно е проведено по реда на чл. 124 от ДОПК, без да е доказано наличие на основания по чл. 121, ал. 1, т. 2 от ДОПК,

съответно и неправилно са установени данъчни задължения на Т. Г. К..

В хода на ревизията е установено, че Т. Г. К. е местно физическо лице, едноличен собственик на капитала и управител на [фирма] до 28.12.2017г. Ревизионното производство на физическото лице е възложено във връзка с проверка на търговското дружество. За осъществяваната от търговското дружество електронна търговия е изискана справка от куриерско дружество [фирма] за всички обработени пратки, включително и изплатените суми по наложените платежи. От [фирма] са изпратени файлове с изисканата информация и копие на договор № 89869/02.10.2017г., сключен между [фирма] и [фирма]. В договора като представляващ търговското дружество [фирма] е вписан Т. К., с негови подписи под договора, приложенията и анекса. По отношение на физическото лице Т. Г. К. е получен отговор, че в базата данни на [фирма] не са открити данни за извършени куриерски и пощенски пратки в полза на физическото лице. По данни на куриерското дружество, от Т. К., както и от Т. Т., Д. Д., К. Д., К. Д., К. Д., Н. Г., Н. В. са получавани наложени платежи за сметка на [фирма]. Като съдържание на изпратените пратки са посочвани канцеларски материали, техника и козметика. Получатели на пратките са различни физически и юридически лица на територията на цялата страна. Общо изплатените на [фирма] суми по наложените платежи по договор № 89869 са 756 241.38 лева, а на Т. К. са 320 505.05 лева. Изискани са обяснения от жалбоподателя, който още в хода на ревизионното производство е декларирал, че не е подписвал договор № 89869 със [фирма], не е извършвал търговска дейност, не се е подписвал под РКО, представени от куриерското дружество като изплатени на него суми по наложени платежи. Напълно оспорва истинността на приложенията, представени на СД от куриерското дружество. Декларира, че не е извършвал търговска дейност като посочената, не е получавал сумите, нито като физическо лице, нито като представляващ [фирма].

Възложена е графологическа експертиза, като въпреки нейното заключение с вх. № 94 – 00 – 49/13.12.2019г., че се установява категорично различие между подписите на Т. К. под договора със [фирма] и РКО за получени от куриерското дружество суми в общ размер на 320 505.05 лева, приходната администрация е приела, че тези суми са получени от Т. К. при осъществяване на търговска дейност, без да е регистриран като ЕТ, същите съставляват укрити приходи и подлежат на данъчно облагане по ЗДДФЛ, ЗЗО, КСО и ЗДДС, при определяне на основата по реда на чл. 124 от ДОПК във връзка с установяване на основанието по чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК.

Изводите са необосновани и незаконосъобразни. Графологическата експертиза напълно опровергава констатациите, че суми в размер на 320 505.05 лева са получени от Т. К. лично или като представляващ [фирма] по сключен договор със [фирма] и въз основа на РКО по наложени платежи за изпратени стоки с получатели на територията на страната. Графологическата експертиза дава заключение, че Т. К. не е подписвал договора със [фирма], нито РКО за получаване на суми от куриерското дружество. Не се доказва предпоставката по чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК – укрити приходи или доходи, защото не се доказва получаване на каквито и да било суми от куриерското дружество. Обясненията на жалбоподателя, че не е извършвал търговска дейност, че не е изпращал стоки, не е получавал суми по РКО, не е подписвал договора със [фирма] напълно се потвърждават от експертизата. Няма укрити приходи или доходи, нито пък изписаните суми по РКО, които не са подписани от Т.

К. подлежат на облагане. Изцяло незаконосъобразно са обложени приходи, които реално не са получени от ревизираното лице, обложени са с ДДС доставки, които реално не са осъществени от Т. К.. Ревизионният акт е изцяло незаконосъобразен и следва да бъде отменен.

При този изход на правния спор, на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК на жалбоподателя следва да се присъдят претендираните разноски за държавна такса в размер на 50 лева.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Ревизионен акт № Р – 22220319004444 – 091 – 001/19.11.2020г., издаден от М. Й. С., на длъжност началник сектор „Ревизии“, възложил ревизията и Е. М. Н., на длъжност главен инспектор по приходите, ръководител на ревизията, мълчаливо потвърден от директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С., с който са установени задължения на Т. Г. К., ЕГН [ЕГН] по ЗДДФЛ, ЗЗО, КСО за 2017г. и 2018г. и по ЗДДС за м. 01 – 10.2018г. общо в размер на 73 855.18 лева главница и 17 436.29 лева лихви.

ОСЪЖДА НАП – дирекция „ОДОП“ да заплати на Т. Г. К., ЕГН [ЕГН] с адрес [населено място],[жк][жилищен адрес] сума в размер на 50 (петдесет) лева, представляваща разноски за съдебното производство.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба, в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: